

UZASADNIENIE

Podczas obrad w dniu 8 października 2019 roku, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się ze skargą na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie we Włocławku w zakresie świadczenia usług opiekuńczych, jaką złożyła Pani M.O. do Wojewody Kujawsko-Pomorskiego - Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Bydgoszczy.

Wydział Polityki Społecznej Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Bydgoszczy w korespondencji z dnia 16 sierpnia 2019r., Sygn. akt: WPS.III.1411.2.2019.IN przekazał do dalszego rozpatrzenia ww. skargę Radzie Miasta Włocławek jako organu właściwego do jej rozpoznania.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po dokonaniu analizy obszernego materiału zgromadzonego w dokumentacji skargowej złożonej przez Panią M.O. jak i odpowiedzi udzielonej przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie we Włocławku przy piśmie Sygn. akt MOPR.AO.O.051.15.2019.LL z dnia 12.09.2019r. stwierdza co następuje.

Pani M.O. złożyła skargę na działalność Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, której przedmiotem jest nienależyte wykonywanie zadań przez pracownika socjalnego, zatrudnionego w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie we Włocławku.

Ponadto strona skarżąca zarzuca instytucji niewłaściwe postępowanie przy wykonywaniu obowiązków służbowych, nieuwzględnianie jej sytuacji materialnej i zdrowotnej, brak wsparcia ze strony instytucji w postaci sprzętu rehabilitacyjnego, zbyt wysokie opłaty za usługi opiekuńcze oraz nierzetelne przeprowadzanie wywiadów przez pracownika socjalnego.

Natomiast z odpowiedzi udzielonej przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie we Włocławku wynika, że działania podejmowane przez pracownika socjalnego w ramach pracy socjalnej nie przekraczały posiadanych uprawnień i kompetencji i realizowane były zgodnie z ustawą o pomocy społecznej. Pracownik socjalny podczas przeprowadzania wywiadów środowiskowych na rzecz strony skarżącej uwzględniał aktualną sytuację materialno-życiową Skarżącej. Pani S.D. jest pracownikiem kierującym się empatią, życzliwością i zaangażowaniem w pracę socjalną. Jej zdaniem wywiady środowiskowe przeprowadzane były z należyтым szacunkiem, poszanowaniem godności, a także z uwzględnieniem potrzeb i prośb strony skarżącej.

Ponadto jak wynika z przytoczonych na wstępie wyjaśnień Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie strona Skarżąca objęta była pomocą adekwatną do udzielenia wsparcia określonego w ustawie o pomocy społecznej.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w przedmiotowej sprawie nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie przyznawanych usług opiekuńczych. Ww. usługi przyznawane były zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz ustawą o pomocy społecznej, z uwzględnieniem sytuacji materialnej i zdrowotnej skarżącej. Zatem zarzut w części dotyczącej przyznanych stronie skarżącej nieadekwatnych usług opiekuńczych przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie we Włocławku nie znajduje uzasadnienia.

Na podkreślenie zasługuje, iż w powyższej skardze strona skarżąca przywołuje osoby, które świadczą usługi opiekuńcze realizowane przez organizację pozarządową tj. Polski Komitet Pomocy Społecznej zatrudniającej opiekunki domowe świadczące bezpośrednio usługi

w domu osoby wymagającej pomocy. Za pracę opiekunek odpowiada organizacja je zatrudniająca czyli wskazany w tym przypadku Polski Komitet Pomocy Społecznej we Włocławku. Wobec powyższego skargę w tym zakresie należy przekazać do ww. organu.

Natomiast skargę w części dotyczącej zarzutów odnoszących się do sposobu wykonywanych obowiązków służbowych przez pracowników socjalnych Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie należy przekazać zgodnie z właściwością Dyrektorowi tej instytucji, który sprawuje nadzór nad ich pracą.

Dodatkowo wskazuje się, iż na podstawie przepisu art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego skargi m. in. na wójta (burmistrza, prezydenta miasta) dotyczące ich zadań lub działalności, rozpatruje rada gminy, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg. Naczelny Sąd Administracyjny szczegółowo wyjaśnił w wyroku z dnia 1 grudnia 1998r. (Sygn. akt III SA 1636/97), iż „Skarga, o której mowa w art. 227 kpa, ... jest odformalizowanym środkiem obrony i ochrony różnych interesów jednostki, które nie dają podstaw do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego albo też nie mogą stanowić podstawy powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.” Oznacza to, że postępowanie skargowe w tym trybie jest postępowaniem jednoinstancyjnym i od niniejszej uchwały nie służy skarga do sądu administracyjnego. Wniesiona skarga uruchamia jednoinstancyjne postępowanie administracyjne o charakterze uproszczonym, kończące się czynnością materialno-techniczną zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

**Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji**

radny Piotr Zwoliński